

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **M. B.**, zast. JUDr. Andreou Vikovou, advokátkou, se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 21, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 30.6.2009, č.j.: 8576/09-1500-105418

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 30.6.2009 č.j. 8576/09-1500-105418 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.712,-Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Andrey Vikové, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 50 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „zákon č. 337/1992 Sb.“) rozhodnuto o odvolání žalobce proti exekučnímu příkazu Finančního úřadu pro Prahu 1 na příkazání pohledávky podle ust. § 73 odst. 6 písm. a) a § 73 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb. č.j. 6268/09/001941103446 ze dne 9.1.2009 takto:

„Ve výrokové části se na straně sedmé ruší text:

„Celková částka nedoplatků (Kč): 2683208.00

Podle § 73a odst. 3 a 6 zákona o správě daní a poplatků se uvedená celková částka nedoplatků zvyšuje o exekuční náklady za výkon zabavení ve výši 52426,74 Kč, na vykonatelný nedoplatek ve výši 2735634,74 Kč, (slovy DVAMILIONYSEDMSETTŘICETPĚTTISÍC ŠESTSETTŘICETČTYŘI Kč 74 h).“

a nahrazuje se následujícím textem :

„2) vykonatelného rozhodnutí

pol.č. 001 exekuční příkaz na prodej nemovitostí č.j. 335567/07/001941/7878 ze dne 14.11.2007 nedoplatek ve výši 52426,74 Kč splatný dne 23.11.2007.

Celková částka nedoplatků (Kč) : 2735634,74 (slovy: DVAMILIONYSEDMSETTŘICET PĚTTISÍCŠESTSETTŘICETČTYŘI Kč 74 h.)“

Ostatní části odvoláním napadeného rozhodnutí zůstávají beze změny.“

Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí mimo jiné uvedlo, že k vymožení daňového nedoplatku v celkové výši 2.735.634,74 Kč vydal správce daně v souladu s ust. § 73 odst. 6 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb. dne 9.1.2009 pod č.j. 6268/09/001941103446 exekuční příkaz na přikázání jiné pohledávky. Exekučními tituly byly dle ust. § 73 odst. 4 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb. vykonatelné výkazy nedoplatků sestavené ke dni 17.8.2005, ke dni 31.10.2006, ke dni 7.12.2006 a ke dni 25.7.2007 a dle ust. § 73 odst. 4 písm. b) zákona č. 337/1992 Sb. rozhodnutí č.j. 335567/07/001941/7878 ze dne 14.11.2007. Exekuční příkaz byl podle finančního ředitelství doručen žalobci dne 23.1.2009 a ten v zákonné lhůtě podal proti němu odvolání.

Po prostudování spisového materiálu vztahujícího se k této věci dospěl odvolací orgán k závěru, že žalobce jako vlastník nebytových prostor budovy č.p. 1850, ulice S. Hellera, Vlašim v k.ú. Vlašim a M. H. uzavřeli nájemní smlouvu nebytových prostor na dobu neurčitou, a to počínaje dnem 1.7.2007. V článku VII. nájemní smlouvy je mimo jiné uvedeno, že nájemné činí 13.000,- Kč za celý předmět nájmu a že je splatné měsíčně, a to vždy ke každému 15. dni příslušného měsíce, za který je nájemné hrazeno. Odvolací orgán také zjistil, že žalobce neuhradil splatný daňový nedoplatek ve výši 2.735.634,74 Kč a proto správce daně přikročil k jeho vymáhání.

Dále odvolací orgán zjistil, že předmětem daňové exekuce na základě odvoláním napadeného exekučního příkazu jsou nedoplatky na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. a 4. čtvrtletí 2002, leden až prosinec 2003 a leden, únor, duben a květen 2004, nedoplatky na dani z příjmů fyzických osob (dále jen „DPFO“) za zdaňovací období 2001, 2003 až 2006, nedoplatky na daňovém penále na DPFO za zdaňovací období, 2001 2003 až 2006 a nedoplatky na daňovém penále na DPFO za zdaňovací období 2000, 2001, 2003 až 2005, nedoplatky na daňovém penále na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období 2003 a 2004 a nedoplatek na exekučních nákladech v celkové výši 2.735.634,74 Kč. Všechny nedoplatky, které jsou předmětem daňové exekuce, jsou splatné a ve smyslu ust. § 32 odst. 13 zákona č. 337/1992 Sb. jsou také vykonatelné.

Dále pak se žalovaný vyjádřil k položce č. 001 pořadí 1 až 5, pořadí 9 až 19, pořadí 20, pořadí 21, pořadí 22 až 42, pořadí 43, pořadí 44, pořadí 45, pořadí 46, 48 až 67, pořadí 47, 69 a 70, pořadí 68 a 71; k položce č. 002 pořadí 1 až 21; k položce 003 pořadí 1, pořadí 2, pořadí 3 až 5, k položce č. 004 pořadí 2, pořadí 3 až 21, pořadí 22 až 25.

Ohledně námitky žalobce, že některá daňová řízení, kterých se týkají nedoplatky uvedené v exekučním příkaze, ještě nebyla ukončena pravomocným rozhodnutím a došlo tedy dle ust. § 47 zákona č. 337/1992 Sb. k jejich promlčení, odvolací orgán uvedl, že všechny uvedené daňové povinnosti byly pravomocně vyměřeny ve lhůtě dle ust. § 47 zákona č. 337/1992 Sb., tj. ve lhůtě prekluzivní.

Ke lhůtě promlčecí, žalovaný uvedl, že dle ust. § 70 odst. 1 a 2 zákona č. 337/1992 Sb. se právo vybrat a vymáhat daňový nedoplatek promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal tento nedoplatek splatným a je-li proveden úkon směřující k vybrání, zajištění nebo vymožení nedoplatku, promlčecí lhůta se přerušuje a počíná běžet nová promlčecí lhůta po uplynutí kalendářního roku, ve kterém byl daňový dlužník o tomto úkonu zpraven; daňové nedoplatky lze však vymáhat nejpozději do dvaceti let počítaných od konce roku, ve kterém se stal nedoplatek splatným. Odvolací orgán poté konstatoval, že k promlčení práva daňové nedoplatky vybírat a vymáhat v tomto případě nedošlo, neboť všechny předmětné daňové nedoplatky byly splatné od října 2003 do července 2007.

Odvolací orgán byl toho názoru, že všechny písemnosti uvedené ve výrokové části odvoláním napadeného exekučního příkazu byly žalobci doručeny zcela v souladu s ust. § 17 (přebírány žalobcem osobně) a § 19 zákona č. 337/1992 Sb., a to na doručovací adresy, které žalobce správci daně předložil postupně v roce 2002, 2003 a 2006. Jako zcela účelové se jevílo finančnímu ředitelství tvrzení žalobce, že předmětné písemnosti přebíral někdo z pracovníků ostrahy a recepce pracujících pro společnost BANCO — CASINO a.s., na adrese Na Příkopě 959/1, Praha 1.

Odvolací orgán konstatoval, že při svém rozhodování postupoval v souladu s ust. § 50 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb. a při svém rozhodování přihlédl i ke skutečnostem žalobcem sice neuplatněným, ale majícím vliv na výrok rozhodnutí. Odvolací orgán z předloženého spisového materiálu zjistil, že exekuční náklady uvedené na straně sedmé odvoláním napadeného exekučního příkazu byly správcem daně již předepsány, a to na základě exekučního příkazu ze dne 14.11.2007 č.j. 335567/07/001941/7878 v celkové výši 54.264,- Kč, se splatností 23.11.2007. Dle ust. § 73a odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb. se náhrada nákladů za výkon zabavení téhož nedoplatku počítá jenom jednou. Vzhledem k tomu, že předepsané exekuční náklady byly uhrazeny pouze částečně, a to ve výši 1.837,26 Kč, je neuhrazená část tj. 52.426,74 Kč daňovým nedoplatkem vymáhaným odvoláním napadeným exekučním příkazem.

Žalobce ve své žalobě namítal, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné a žalobce jím byl zkrácen na svých právech. Žalobce upozornil na skutečnost, že exekučnímu příkazu na příkázání pohledávky vydanému Finančním úřadem pro Prahu 1 dne 9.1.2009 pod č.j. 6268/09/001941103446 příkazu nepředcházela výzva k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě (bod 1. a 2.1.).

V bodě 2.2. žalobce uvedl, že v odvolání namítal, že odvoláním napadený exekuční příkaz je nesprávný a nezákonný, neboť daňová řízení, kterých se týkají nedoplatky v něm uvedené, ještě nebyla ukončena pravomocným rozhodnutím a v souladu s ust. § 47 zákona č. 337/1992 Sb. došlo k promlčení lhůt pro pravomocné vyměření či doměření daně. Vzhledem k tomu, že příslušenství daně sleduje její osud, týká se promlčení i výměrů na penále atp. Dále žalobce uvedl, že to, že nedošlo k ukončení daňových řízení, bylo způsobeno chybou správce daně při doručování písemností jako platebních výměrů, rozhodnutí o odvolání a dalších podobných rozhodnutí vydaných v rámci konkrétních daňových řízení, které nebyly žalobci doručeny a písemnosti přebíral zřejmě někdo z pracovníků ostrahy a recepce pracujících pro společnost Banco-Casino a.s., na adrese Praha 1, Na Příkopě 959/27.

V bodě 2.3. žalobce uvedl, že spor ohledně správného doručování byl žalované straně znám již před vydáním samotného exekučního příkazu ze dne 9.1.2009, neboť již dne 18.3.2008 proběhlo ústní jednání u správce daně, jehož předmětem bylo právě doručování písemností. V průběhu tohoto jednání žalobce opakovaně zpochybnil doručení písemností uvedených na následujících dodejkách s hlavní písemností: č.j. 246131/04/001911/8126, č.j. 265519/04/001911/8126, č.j. 249193/04/001911/8126, č.j. 37328/05/001911/8126, č.j.

201349/05/001911/8126, č.j. 134738/04/001911/8126, č.j. FŘ-1183/13/04, č.j. FŘ-5382/13/04. Jde o písemnosti, které byly žalobci zasílány na adresu M. B., Banco Casino a.s., Na Příkopě 959/27, 110 00 Praha 1. V březnu 2006 ukončil žalobce pracovní poměr ve firmě Banco Casino a.s. a z tohoto důvodu sdělil správci daně novou doručovací adresu. Žalobce u položek 3 - 4 zjistil již v únoru 2006, že nebyly převzaty jeho osobou a toto své zjištění namítal v odvolání ze dne 24.2.2006 (odvolání proti rozhodnutí správce daně o zřízení zástavního práva č.j. 23541/06/001941/7878 ze dne 30.1.2006) a u ostatních položek v prosinci 2007 a toto tedy uplatnil v odvolání proti exekučnímu příkazu. Žalobce je toho názoru, že vyjádření od pošty, že veškerá korespondence byla doručována osobně M. B. a ne nikomu jinému, které správce daně obdržel, je nepravdivé, a že písemnosti z let 2004 a 2005 přebírali zaměstnanci casína v žalobě uvedení, kteří zde pracovali jako ochranka. Žalobce dále uvádí, že za dobu působení ve firmě se nestalo, aby mu člen ochranky předal písemnost jemu adresovanou. Žalobce také uvedl, že při jednání dne 18.3.2008 popsal správný způsob doručování písemností určených do vlastních rukou, který, dle jeho názoru, doručovatelka nedodržovala. Pokud se jednalo o dopis do vlastních rukou pro žalobce jako fyzickou osobu, recepční volala do kanceláře, kdy se žalobce dostavil na recepci a tuto korespondenci převzal osobně. V případě jeho nepřítomnosti mu poštovní doručovatelka zanechala výzvu k vyzvednutí písemnosti na poště. Žalobce dále vysvětlil k dotazu správce daně i důvod, pro který nezpochybnil podpisy na dodejkách již dříve. Při převzetí kopií písemností a jejich dodejek při ústním jednání zaznamenaném v protokole o ústním jednání č.j. 92811/06/001911/8126 (ze dne 21.3.2006) obdržel totiž žalobce větší množství písemností a řešily se vždy jen výše doměrku.

V bodě 2.4 žalobce uvedl, co tvrdí žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí. Namítal zde, že k jeho námitce ohledně přebírání předmětných písemností někým z pracovníků ostrahy a recepce pracujících pro společnost Banco-Casino a.s. uvedl odvolací orgán bez jakéhokoli zdůvodnění pouze to, že se mu jeví jako zcela účelové. Odvolací orgán podle žalobce v rozhodnutí vůbec ničím neodůvodnil doručování rozhodnutí uvedených v exekučním příkazu pod položkou č. 002-pořadí 1 až 21 a pod položkou č. 003-pořadí 2, 3 až 5 dle § 19 zákona č. 337/1992 Sb., tedy veřejnou vyhláškou. Odvolací orgán podle žalobce se rovněž nezabýval doručováním rozhodnutí v exekučním příkazu pod položkou č. 003-pořadí 1, pod položkou č. 004-2, 3 – 25.

V bodě 3.1 a) žalobce trval na tom, že mu doposud nebyla řádně doručena ani rozhodnutí finančního ředitelství o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutí uvedenému v exekučním příkazu pod položkou č. 001 - pořadí 1 až 6, ani rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacích řízení proti rozhodnutím uvedených v exekučním příkazu pod položkou č. 001 – pořadí 10 až 20, pořadí 21 až 72, pod položkou č. 002 - pořadí 1 až 21, pod položkou č. 003 - pořadí 1 až 5. Nebyly mu doručeny ani výzvy dle ust. § 48 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb. související s položkou č. 001 - pořadí 10 až 20, tyto osobně nepřevzal. Ve spisu je založena dodejka s datem převzetí 22.11.2004, podpis na této dodejce není podpisem žalobce.

V bodě 3.1 b) žalobce uvedl, že odvolací orgán ve svém rozhodnutí vůbec neuvedl, z čeho konkrétně dospěl k závěru, že všechny písemnosti uvedené v exekučním příkaze byly doručovány zcela v souladu s ust. § 17 a § 19 zákona o správě daní a z čeho konkrétně dospěl k závěru o datech doručení písemností uvedených v rozhodnutí. S ohledem na tuto skutečnost namítá žalobce též nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů. V bodě 3.1 c) žalobce opět uvedl, že finanční orgány neprokázaly doručení předmětných písemností, čímž bylo porušeno ust. § 31 odst. 8 písm. a) a § 31 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb.

V bodě 3.1 c) - ca) a cd) žalobce uvedl, že rozsah odvolání proti rozhodnutí o zřízení

zástavního práva ze dne 30.1.2006 není žádným důkazem o řádném doručení písemností uvedených v exekučním příkaze a toto své tvrzení podrobně zdůvodnil. Žalobce dále upozornil na to, že z dodejky s datem převzetí dne 17.2.2005 je zjevné, že spolu s platebním výměrem uvedeným v předmětném exekučním příkaze pod položkou č. 001 - pořadí 45, byla doručována jednou zásilkou i rozhodnutí uvedená v předmětném exekučním příkaze pod položkou č. 001-pořadí 23 až 44. Je tedy podle žalobce zřejmé, že zpochybnění doručení rozhodnutí uvedeného v předmětném exekučním příkaze pod položkou č. 001 - pořadí 45 se týkalo automaticky všech těchto rozhodnutí doručených jednou zásilkou. K bližší neidentifikovanému sdělení České pošty, s.p. žalobce namítal, že dne 9.10.2008 zjistil, že sdělení ze dne 21.3.2006 zn. 771/2006-PROV se týká pouze dvou zásilek, které měly být doručeny dne 17.2.2005 a 25.11.2005. Ohledně doručování dalších zásilek neproběhlo tedy vůbec žádné přezkoumání či doplnění dokazování. Žalobce k obsahu sdělení ze dne 21.3.2006 uvedl, že dne 2.6.2005 mu byl vydán občanský průkaz č. 106305046, z čehož vyplývá nepravdivost údajů České pošty, ve kterém je uvedeno, že se žalobce při převzetí písemností dne 25.11.2005 prokázal průkazem totožnosti č. OP101202246. Dále žalobce uvedl, že soudu předložil posudek soudního znalce PhDr. Jiřího Valešky ze dne 15.10.2008, ze kterého vyplývá, že podpis na dodejce ze dne 17.2.2005 není podpisem žalobce. Žalobce je toho názoru, že vzhledem ke zpochybnění doručení ze strany žalobce byl žalovaný povinen dle ust. § 17 odst. 12 zákona č. 337/1992 Sb. prokázat doručení jiným vhodným způsobem, k tomu však nedošlo.

V bodě 3.1 c) - ce) žalobce uvedl, že z dodejek, které se týkají předmětných písemností, je zřejmé, že podpisy na těchto dodejkách se vzájemně liší a není dost dobře možné, aby patřily stále stejné osobě. Zároveň poukázal na to, že tyto podpisy se liší od podpisů na listinách, které má správce daně k dispozici, např. odvolání proti exekučnímu příkazu. Namítal, že dodejka se dnem převzetí 11.8.2004, se kterou byla doručována mimo jiné rozhodnutí o odmítnutí odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkaze pod položkou č. 001 - pořadí 1 a 4 - 6, neobsahuje správnou adresu pro doručování, když zde chybí Banco Casino a.s., a k dodejce s nečitelným datem převzetí, se kterou byla doručována mimo jiné rozhodnutí o odmítnutí odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkaze pod položkou č. 001 - pořadí 2, 3 žalobce namítal, že také neobsahuje správnou adresu pro doručování, když i zde chybí Banco Casino a.s.

V bodě 3.1 c) - cf) žalobce uvedl, že žalovaný nepřezkoumal tvrzení žalobce ohledně přebírání písemností pracovníky ostrahy či recepce a neprovedl v této věci žádné dokazování, nepředvolal k výslechu svědky navržené žalobcem při jednání dne 18.3.2008. Žalobce přiložil k důkazu čestná prohlášení Dr. Z. K., Z. F. a M. B., která potvrzují, že jim poštovní doručovatelka předávala poštu určenou pro žalobce a že dodejku i doklad pro poštu podepisovali oni tak, aby to vypadlo, že to podepisuje žalobce. Pana Dr. Z. K. žalobce osobně přivedl na Finanční úřad pro Prahu 1, správce daně však s ním odmítl sepsat do úředního záznamu prohlášení této osoby.

V bodě 3.1 c) - cg) žalobce uvedl, že žalovaný v rozhodnutí vůbec neodůvodnil doručování rozhodnutí uvedených v exekučním příkaze pod položkou č. 002 - pořadí 1 až 21 a pod položkou č. 003 - pořadí 2, 3 až 5 dle ust. § 19 zákona č. 337/1992 Sb. Žalobce je toho názoru, že toto doručování je nezákonné a nemůže být vůči žalobci účinné. Žalobce uvádí, že v době doručování předmětných písemností byl správcem daně znám jeho pobyt, byla mu ohlášena adresa pro doručování (dopisem ze dne 31.10.2003), tato platila až do sdělení nové adresy pro doručování dopisem ze dne 10.3.2006 a žalobce se na této adrese pro doručování Banco Casino a.s., Na příkopě 959/27, Praha 1 zdržoval. Na této adrese přebíral poštu, která mu byla řádně doručena, např. výše uvedené rozhodnutí o zřízení zástavního práva.

V bodě 3.1 d) žalobce uvedl, že žalovaný porušil i zásadu dle ust. § 2 odst. 3

zákona č. 337/1992 Sb. a zkrátil žalobce na právech, jež jsou tímto zákonným ustanovením chráněna, když při hodnocení důkazů překročil i rámec povolené volné úvahy, když z provedených důkazů odvodil závěry, jež z nich nevyplývají, a nepřihlížel ke všemu, co v daňovém řízení vyšlo najevo.

V bodě 3.2 V tomto bodě žalobce uvedl, že závěr finančního ředitelství o vykonatelnosti všech nedoplatků je nesprávný a žalobou napadeným rozhodnutím byl porušen § 73 odst. 1, 2, 4, 5 a 6 písm. d) zákona č. 337/1992 Sb., neboť exekuční příkaz směřuje k vymození výkazů nedoplatků, které nejsou vykonatelné. Podle žalobce výkaz nedoplatků nemůže být vykonatelným, pokud je sestavou nedoplatků, které nejsou vykonatelné, výkaz nedoplatků je vykonatelný pouze a teprve tehdy, jsou-li vykonatelné všechny nedoplatky v něm uvedené. Toto však není splněno ani u výkazu nedoplatků pod položkou: 001 č.j. 203669/05/001911/8126 sestaveného ke dni 17.8.2005 s částkou vykázaných nedoplatků 2.639.731,- Kč, ani u výkazu nedoplatků pod položkou: 002 č.j. 307150/06/001911/6294 sestaveného ke dni 31.10.2006 s částkou vykázaných nedoplatků 14.165,- Kč, ani u výkazu nedoplatků pod položkou: 003 č.j. 339752/06/001911/8126 sestaveného ke dni 7.12.2006 s částkou vykázaných nedoplatků 14.497,- Kč.

V bodě 3.3 žalobce uvedl, že trvá na tom, že vzhledem k uplynutí lhůty dle ust. § 47 zákona č. 337/1992 Sb. nelze již nyní nedoplatky daní vyměřit či doměřit a vzhledem k tomu, že příslušenství daně sleduje osud daně, týká se uplynutí lhůty i vyměření a doměření penále. Měl za to, že bylo porušeno ust. § 47 zákona č. 337/1992 Sb.

V bodě 3.4 žalobce uvedl, že žalovaný porušil též zásadu daňového řízení uvedenou v § 2 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., jakož i ust. čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod uvozené ústavním zákonem č. 2/1993 Sb.

Ve vyjádření k žalobě finanční ředitelství se zabývalo jednotlivými žalobními námitkami a mimo jiné uvedlo, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou a předmětné exekuční řízení nebylo vedeno protiprávně. Vydáním žalobou napadeného rozhodnutí nedošlo k porušení práv žalobce, ani k porušení žádného ustanovení zákona č. 337/1992 Sb. Finanční ředitelství zdůraznilo, že popírání pravosti podpisů na předmětných dodejkách se ze strany žalobce jeví jako účelové. Závěrem navrholo, aby soud předmětnou žalobu zamítl.

V replice žalobce mimo jiné konstatoval, že i ze samotného obsahu vyjádření žalovaného jakož i listin, které finanční ředitelství ke svému vyjádření přiložilo, je zcela zjevná oprávněnost žaloby a žalobce trval na veškerých svých námitkách uvedených v předmětné žalobě a byl přesvědčen, že tyto byly zcela po právu.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 9.1.2009 byl Finančním úřadem pro Prahu 1 vydán exekuční příkaz na přikázání jiné pohledávky, č.j.: 6268/09/001941103446, kterým byla podle ust. § 73 odst. 6 písm. a) a § 73 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb. nařízena daňová exekuce přikázáním pohledávky, kterou má dlužník (žalobce) za poddlužníkem (Martin Hrubý) z právního důvodu: Smlouva o nájmu nebytových prostor ze dne 31.6.2007 uzavřená mezi M. B., RČ: X (nájemce) a M. H., DIČ X (pronajímatel). Předmětem pronájmu jsou nebytové prostory budovy č.p. 1850, ulice S. Kellera, Vlašim. Daňová exekuce postihuje tuto pohledávku v částce vykonatelného nedoplatku 2.735.634,74 Kč.

Proti výše uvedenému exekučnímu příkazu na přikázání jiné pohledávky podal žalobce odvolání ze dne 2.2.2009, ve kterém namítal, že odvoláním napadený exekuční příkaz je nesprávný a nezákonný, neboť daňová řízení, kterých se týkají nedoplatky uvedené v exekučním příkazu, ještě nebyla ukončena pravomocným rozhodnutím a v souladu s ust. § 47

zákona č. 337/1992 Sb. došlo k promlčení lhůt pro pravomocné vyměření či doměření daně. Vzhledem k tomu, že příslušenství daně sleduje její osud, týká se promlčení i výměru na penále atp. V odvolání žalobce také uvedl, že to, že nedošlo k ukončení daňových řízení, bylo způsobeno chybou správce daně při doručování písemností jako platebních výměrů, rozhodnutí o odvolání a dalších podobných rozhodnutí vydaných v rámci konkrétních daňových řízení, které nebyly žalobci doručeny a písemnosti přebíral zřejmě někdo z pracovníků ostrahy a recepce pracujících pro společnost BANCO - CASINO a.s., na adrese Praha 1, Na Příkopě 959/27. Žalobce tedy navrhoval předmětný exekuční příkaz zrušit.

O výše popsaném odvolání žalobce rozhodl žalovaný v záhlaví uvedeném žalobou napadeném rozhodnutí.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

V předmětné věci vydal správce daně k vymožení daňového nedoplatku v celkové výši 2.735.634,74 Kč dne 9.1.2009 exekuční příkaz na přikázání jiné pohledávky. Exekučními tituly byly dle ust. § 73 odst. 6 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb. vykonatelné výkazy nedoplatků a to č.j. 203669/05/001911/8126 sestavený ke dni 17.8.2005, č.j. 307150/06/001911/6294 sestavený ke dni 31.10.2006, č.j. 339752/06/001911/8126 sestavený ke dni 7.12.2006 a č.j. 236165/07/001911/8126 sestavený ke dni 25.7.2007 a dle ust. § 73 odst. 4 písm. b) zákona č. 337/1992 Sb. rozhodnutí č.j. 335567/07/001941/7878 ze dne 14.11.2007. Předmětem daňové exekuce jsou daňové nedoplatky na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. až 4. čtvrtletí 2002, leden až prosinec 2003 a leden, únor, duben a květen 2004, nedoplatky na penále na DPH za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2001, 1. až 4. čtvrtletí 2002, leden až prosinec 2003 a leden, únor, duben a květen 2004, nedoplatky na dani z příjmů fyzických osob (dále jen „DPFO“) za zdaňovací období 2001, 2003 až 2006, nedoplatky na daňovém penále na DPFO za zdaňovací období 2000, 2001 2003 až 2005 a nedoplatky na daňovém penále na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků za zdaňovací období 2003 a 2004 a nedoplatek na exekučních nákladech v celkové výši 2.735.634,74 Kč.

Žalobce v žalobě především namítal, že rozhodnutí finančních orgánů jsou nezákonná, neboť daňová řízení, kterých se týkají nedoplatky uvedené jak v exekučním příkaze, tak v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaného, ještě nebyla ukončena pravomocným rozhodnutím. Podle žalobce pak závěr žalovaného, že všechny písemnosti uvedené ve výrokové části exekučního příkazu byly žalobci doručeny zcela v souladu s ust. § 17 a § 19 zákona č. 337/1992 Sb. a to na doručující adresy, které žalobce správci daně předložil postupně v roce 2002, 2003 a 2006, je nesprávný, neodpovídá skutečnosti, není odůvodněn obsahem spisu a doručení písemnosti žalobci nebylo prokázáno. V žalobě žalobce trval na tom, že mu předmětné písemnosti (rozhodnutí, platební výměry, dodatečné platební výměry, výzvy) nebyly vůbec doručeny.

Žalobce v průběhu odvolacího řízení zpochybnil, že podpisy na dodejkách byly jeho podpisy a tudíž zpochybnil doručení konkrétních rozhodnutí, konkrétních platebních výměrů. Tvrdil, že písemnosti přebíral zřejmě někdo z pracovníků ostrahy a recepce pracujících pro společnost BANCO-CASINO a.s., na adrese Praha 1, Na Příkopě 959/27.

Pokud tedy žalobce tvrdil, že předmětné písemnosti (rozhodnutí, platební výměry, dodatečné platební výměry, výzvy) převzal někdo jiný, tedy namítal vadné doručení, pak bylo na žalobci, aby tato svá tvrzení prokázal, má tedy povinnost důkazní a nese důkazní břemeno (§ 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb.).

Žalobce v průběhu ústního jednání, které je zachyceno v protokolu ze dne 18.3.2008 č.j.: 96213/08/001911/8126, uvedl, že byl zaměstnán jako ředitel a zároveň byl místopředsedou představenstva společnosti BANCO-CASINO a.s., se sídlem Praha 1, Na Příkopě 959/27. Protože na adrese této společnosti měl kancelář a nejvíce se tam zdržoval, dal žádost jako fyzická osoba o doručování písemností správcem daně na tuto adresu. V roce 2006 pak obdržel na základě písemné žádosti fotokopie písemností a jejich dodejek a toto předal auditorovi ke zpracování. Ten zjistil, že chybí některé další písemnosti, proto požádal o nahlížení do spisu, o fotokopie dalších písemností a jejich doručenek. Po zpracování veškerých písemností žalobce zjistil, že jím uvedené dodejky nebyly jím převzaty a nebyly mu tudíž doručeny. Toto zjistil jednak v únoru 2006 – viz odvolání ze dne 24.2.2006 a jednak v prosinci roku 2007 – viz odvolání ze dne 17.12.2007. V březnu 2006 ukončil pracovní poměr ve společnosti BANCO-CASINO a.s. a z tohoto důvodu informoval správce daně ohledně nové adresy. Poté, co mu bylo správcem daně sděleno, že správce daně obdržel vyjádření od České pošty, že veškerá korespondence byla doručována osobě M. B. a ne nikomu jinému, uvedl konkrétní jména pracovníků, identifikoval je i bydlištěm, případně pracovištěm, pokud mu v té době bylo známo, kteří tuto poštu přebírali a navrhl je předvolat jako svědky. Žalobce tedy splnil svou důkazní povinnost, navrhl důkazy, jimiž měla být prokázána jeho tvrzení o tom, že doručování prostřednictvím poštovní doručovatelky neproběhlo tak, jak mělo. Nezbyvá než konstatovat, že žalobce zcela splnil svou důkazní povinnost, navrhl provedení konkrétních, určitých důkazů, jimiž mělo být prokázáno jeho tvrzení o tom, že doručování ze strany pracovnice České pošty neproběhlo řádně a že předmětná rozhodnutí mu nebyla náležitě doručena. V této věci podle názoru soudu žalobce již více učinit nemohl a bylo tedy na žalovaném, aby se s tímto důkazním návrhem vypořádal, což se však nestalo, když žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze uvedl, že všechny písemnosti ve výrokové části odvoláním napadeného exekučního příkazu byly žalobci doručeny zcela v souladu s § 17 (přebírány žalobcem osobně) a § 19 zákona č. 337/1992 Sb. a to na doručovací adresy, které žalobce správci daně předložil postupně v roce 2002, 2003 a 2006. Jako zcela účelové pak shledal odvolací orgán tvrzení odvolatele, že předmětné písemnosti přebíral někdo z pracovníků ostrahy a recepce pracujících pro společnost BANCO-CASINO a.s., na adrese Praha 1, Na Příkopě 959/27.

Odvolací orgán sice učinil jednoznačný závěr, ke kterému v rámci odvolacího řízení dospěl, nicméně z napadeného rozhodnutí nelze zjistit, jak k tomuto závěru dospěl, o jaká skutková zjištění tento závěr opírá a jakými úvahami k němu dospěl. V tomto směru je pak napadené rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, neboť absentuje odůvodnění uvedeného

závěru. Skutkový stav tedy nebyl náležitě zjištěn, ani nemá oporu ve spise a vyžaduje další doplnění. Skutkový stav věci je v daném případě otázkou, která má pro posouzení žalobních námitek zásadní význam.

Městský soud v Praze dospěl tedy ke shodnému závěru, jako v řízení vedeném pod spisovou značkou 8 Ca 372/2008, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, k doplnění dokazování, přičemž soud nevyhověl návrhu žalobce, aby bylo zrušeno i prvoinstanční rozhodnutí, exekuční příkaz vydaný Finančním úřadem pro Prahu 1, s tím, že v odvolacím řízení má odvolací správní orgán široké pravomoci k tomu, aby rozhodl ve shodě se zákonem. V návaznosti na tento závěr soud také neprováděl důkazy, které navrhl žalobce v rámci řízení o žalobě, když v předmětném daňovém řízení bude opět dostatek prostoru pro to, aby skutečnosti uvedené žalobcem byly objasněny a důkazy navrhované žalobcem provedeny.

Na základě výše uvedeného soud uplatnil postup podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. a zrušil rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a pro to, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí se soud dalšími žalobními body zabývat nemohl.

Výrok o nákladech je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč a jednak z odměny advokátů za tři úkony právní služby po 2.100,- Kč a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, a to včetně sazby daně z přidané hodnoty, což předmětná odměna činí 8.712,- Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 10.712,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Andrey Vikové, advokátky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. ledna 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová